

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206137
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5413206137.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1, Nové Město, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Q. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. XX, XXX XX F. K., štátna občianka SR, v konaní o zaplatenie zmenkovej sumy 478 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/142/2013-193 zo dňa 14. marca 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/142/2013-231 zo dňa 20. júna 2016 vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a vo výroku, ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznáva, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 6C/142/2013-193 zo dňa 14. marca 2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 6C/142/2013-231 zo dňa 20. júna 2016 v napadnutom výroku II., ktorým vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a vo výroku III., ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznáva, p o t v r d z u j e .

Žalovaná n e m á n á r o k na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne z jednotlivy vyjadrených súm a obdobia v tejto časti zastavil tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti I. rozsudku okresného súdu. Výrokom II. vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na to, že dňa 28.03.2013 bol doručený návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (v ďalšom len „Nariadenie“). Návrhom sa žalobca domáhal priznania zmenkovej sumy vo výške 478 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne, vyjadrením zo zmenkovej sumy za jednotlivé obdobia, spolu aj so 6% zmenkovým ročným úrokom s vyjadrením sumy a obdobia tak, ako to vymedzil žalobca svojim návrhom, tiež zaplatenia zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 3,50 Eur a náhrady trov konania. K návrhu žalobca pripojil zmenku vystavenú žalovanou s tým, že ako miesto vystavenia zmenky je uvedený Dolný Kubín, dátum vystavenia zmenky 19. júna 2009, v časti „zmenková suma“ je uvedené 1.050 Eur a v časti „zmenkový úrok 0,25% denne od“ je vyplnený dátum 22. novembra 2009. Na zmenke je uvedené: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava. Ďalej bolo uvedené, že ide o zmenku „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ a splatné: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava. Na prednej strane zmenky súčasne bolo uvedené: číslo zmluvy 5581120. Na rube zmenky sa nachádzal text: Namiesto nás na rad CD

Consulting, s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, Česká republika, IČO: 264 29 705 a pod týmto textom bolo uvedené: POHOTOVOST', s.r.o., Jaroslav Fuchs, konateľ a podpis.

2. V ďalšom konaní okresný súd poukázal na nielen zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 13Cob/215/2014 zo dňa 27.05.2015, ale aj výsledky vykonaného dokazovania v spojení s prijatým Spoločným stanoviskom občiansko-právneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 93, ročník 2015. Po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca zobral žalobu späť v časti, a to pokiaľ išlo o zaplatenie zmenkového úroku tak, že namiesto žiadaného zmenkového úroku vo výške 0,25% denne žalobca žiadal zmenkový úrok vo výške 0,06% denne. Okresný súd konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19% denne z jednotlivých súm a za vyjadrené obdobie vo výroku I. rozsudku okresného súdu zastavil a v ďalšom uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania zhodnocoval aj za prihliadnutia k Spoločnému stanovisku občiansko-právneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.10.2015 (ďalej len „Stanovisko“). V predmetnom Stanovisku bolo uvedené, že Nariadenie nekladie žiadne preukážky v možnosti preskúmať doložené listiny súdom a je možné aplikovať všetky procesnoprávne princípy použiteľné v slovenskom právnom poriadku, včítane aplikácie znalosti určitých okolností súdu z jeho činnosti (notoriety), zohľadnenie ochrany slabšieho v konaní, rešpektovaním vyššej súdnej ochrany spotrebiteľa vykonaním potrebného dokazovania, či ochrany dobrých mravov. Z Nariadenia nevyplýva povinnosť súdu automaticky návrhu vyhovieť, a to ani v prípade absencie aktivity žalovaného v konaní. Súd môže k návrhu pristupovať s rovnakou mierou ingerencie ako k akémukoľvek inému návrhu uplatnenom v konaní pred súdom. Súd môže konať aj formou nariadenia pojednávania a nemusí to byť vždy len na základe návrhu účastníka, ale aj keď to sám považuje za potrebné. Úvaha týkajúca sa prieskumu uplatneného nároku s oporou v doloženej zmenke nemôže byť ovplyvnená povahou použitého procesného nástroja. Skúmanie prípadnej absolútnej neplatnosti úkonu, ku ktorej pristupuje súd ex offio, nie je Nariadením nijako vylúčená. Ak by okresný súd vzhľadom na uplatnené námietky žalovaného dospel k záveru, že žalobca vedome konal na škodu žalovaného ako dlžníka z indosovanej zmenky (pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový - ďalej len „zákon č. 191/1950 Zb.“ a z údajov o čísle zmluvy a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka, ako aj so zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmieniek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov by bola v rozpore s § 4 ods. 6, 7 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom od 01.01.2008 do 31.12.2010. Takýto výklad smeruje aj ku konštatovaniu, že pokiaľ takáto situácia nastane, nie je potrebné zaoberať sa tým, či ide pôvodne o blankozmenku, ktorá by mala byť vyplnená v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve. Prijatie výkladu pri rigidnej aplikácii § 17 zákona č. 191/1950 Zb. smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný. Postup žalobcu v konaní, ktorý sa na úkor spotrebiteľa na takúto právnu úpravu spolieha, možno potom považovať za zneužitie práva. Aj v Stanovisku je citované pravidlo vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 457/2010, že zákaz zneužitia práva je silnejší než dovolenie dané právom, a pokiaľ právna norma určité správanie aprobuje a iná za predpokladu, že je zneužívané, ho zakazuje, takéto konanie v skutočnosti nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami.

3. Okresný súd v ďalšom poukázal na účinnosť Občianskeho súdneho poriadku v podobe zákona č. 438/2015 Z.z., prechodného ustanovenia § 372y ods. 1 s tým, že táto úprava, ktorá nadobudla účinnosť dňa 23.12.2015, sa vzťahuje aj na predmetné konanie, keďže sa vzťahuje aj na konanie začaté pred jeho účinnosťou. Táto novela Občianskeho súdneho poriadku zaviedla do ust. § 79 ods. 4 O.s.p. znenie, podľa ktorého, ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Takisto bola prijatá úprava ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., ktorá v odseku 2 zaviedla znenie, podľa ktorého v konaní, v ktorom sa uplatňuje

alebo vymáha nárok zo zmenky, sa z úradnej povinnosti prihladne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky, mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Vzhľadom k uvedenému a zistenému okresný súd mal za to, že už nebolo možné vychádzať zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, že nemožno ex offo preskúmať pôvodný záväzkový vzťah, v súvislosti s ktorým bol založený zmenkový záväzok, ak súd zistí spotrebiteľský charakter daného záväzku.

4. Okresný súd vykonal dokazovanie aj konaním sp. zn. 8Er/356/2010, v ktorom vystupovala ako povinná terajšia žalovaná a ako oprávnený spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Z predmetného spisového materiálu, ktorého kópie sa nachádzajú na č.l. 58 až 80 spisu, okresný súd zistil, že zmenka bola vystavená v súvislosti so Zmluvou o úvere č. 5581545 zo dňa 19.06.2009 (správne malo byť uvedené č. 5581120), ktorej číslo je uvedené na zmenke vpravo hore. Na rube úverovej zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a konkrétne článok 17 týchto podmienok s predtextom „Dohoda o vyplnení zmenky“. Súdny exekútor, u ktorého bol návrh na vykonanie exekúcie spísaný 20.09.2010, doručil na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.12.2010. O tejto žiadosti exekučný súd rozhodol uznesením č.k. 8Er/356/2010-13 zo dňa 23.02.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.03.2011. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že dôvodom zamietnutia žiadosti bola neplatná rozhodcovská doložka. Následne okresný súd uznesením zo dňa 06.04.2011 č.k. 8Er/356/2010-16, právoplatným 06.05.2011, exekučné konanie zastavil. Z výsledkov dokazovania bolo zrejmé, že zmenka vystavená žalovanou mala povahu zabezpečovacej zmenky, ktorú skutočnosť preukázal aj údaj na zmenke, ktorým bolo uvedenie čísla zmluvy, teda išlo o odkaz na hlavný vzťah. Zmluva nepochybne bola zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, keďže spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzavierala a plnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ju neuzavierala a neplnila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keďže v zmluve bola označená údajmi občana a nie podnikateľa. Na túto spotrebiteľskú zmluvu dopadá aj režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v danom prípade neunesol dôkazné bremeno, ak nepreukázal, že uplatnený nárok zo zmenky nevznikol zo spotrebiteľského vzťahu. Okresný súd skonštatoval, že voči žalovanej uplatňovaný nárok zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a preto postupujúc podľa § 17 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. účinného od 23.12.2015 z úradnej povinnosti (teda aj bez námietok žalovanej) prihladol na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1.

5. Okresný súd v prejednávanej veci z úradnej povinnosti prihladol na to, že pôvodný majiteľ zmenky, ako aj žalobca zneužili inštitút indosácie zmenky. Zmenka bola postúpená na spoločnosť, ktorej konateľom bol do 07.01.2013 Daniel Paľko, trvale bytom A., F. 5. F. W., bytom F. 5, A. vystupuje ako spoločník a konateľ v spoločnosti TOP INNOVATIONS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Moyzesova 8, IČO: 47 345 071, pričom druhým spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti je doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD. - konateľ právneho zástupcu žalobcu. Konateľ právneho zástupcu žalobcu nebol vo vzťahu k žalobcovi len jeho právnym zástupcom, ale so žalobcom bol aj personálne prepojený, keď podniká spoločne s bývalým konateľom (i spoločníkom) žalobcu. Z dôvodu, že zástupca žalobcu zastupoval a zastupuje spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., v súdnych a exekučných konaniach, musí mať vedomosť o tom, že zmenky boli vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv, ktorých vymáhanie v exekúcii bolo neúspešné. Právne inštitúty vyplývajúce zo zmenkového a šekového zákona tak boli použité na to, aby spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., prostredníctvom inej, jej nie úplne neznámej spoločnosti, získala nespochybniteľný exekučný titul k vymáhaniu svojich pohľadávok nad rámec ich dôvodnej výšky, keďže tieto pohľadávky môžu byť dôvodné len ohľadne výšky poskytnutých a nevrátených peňažných prostriedkov, ale nedôvodné ohľadne ich (vysokého) príslušenstva. V danej veci bol podľa zmluvy poskytnutý úver 400 Eur. Daná úverová zmluva však nespĺňala zákonom vyžadované náležitosti k tomu, aby išlo o úver s poplatkami a úrokmi. Chýbal v nej údaj ročnej percentuálnej miery nákladov, priemerná hodnota tejto miery, či úroková sadzba, ktoré skutočnosti mali podľa § 4 ods. 3 písm. b) predmetného zákona za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. tak vzniklo právo len na vrátenie poskytnutého úveru. Zo samotného návrhu už bolo zrejmé, že žalovaná doposiaľ zaplatila 572 Eur. Akýkoľvek peňažný nárok voči žalovanej v súvislosti s úverovou zmluvou bol potom nedôvodný. Ak by úmyslom pôvodného majiteľa zmenky nemalo byť s poukazom na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vylúčenie možnosti skúmania vzťahu, v súvislosti s ktorým došlo k vystaveniu zabezpečovacej zmenky, pôvodný majiteľ zmenky by postúpil pohľadávku vyplývajúcu z úverového vzťahu zmluvou o postúpení pohľadávky. To by však znamenalo, že by žalovanej zostali zachované námietky (ktoré mala voči spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) aj voči nadobúdateľovi pohľadávky a súd

by pri uplatnení pohľadávky mohol preskúmať dôvodnosť pohľadávky aj z pohľadu toho, či zmluva o úvere spĺňa požiadavky zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vtedy by bolo nevyhnutné konštatovať, že v tejto veci by zmluva neobsahovala viaceré zákonom požadované náležitosti pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Výkonu práva, ktorý je jeho zneužitím, súdy nemôžu poskytnúť ochranu, pretože by to bolo v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka a najmä s čl. 36 Listiny v zmysle Nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. IV. ÚS 457/10 zo dňa 18.07.2013).

6. Okresný súd vzhľadom k poukazu aj na Nález Ústavného súdu ČR konštatoval zneužitie práva ako zo strany spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., tak aj zo strany žalobcu. Správaniu týchto subjektov nemožno poskytnúť ochranu a priznať žalobcovi z výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím nejaké plnenie čo aj len sčasti. To, že nielen spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ale aj žalobca vedome konali na škodu žalovanej ako dlžníka z indosovanej zmenky, okresný súd vyvodil z údajov na zmenke v hornej časti vpravo, kde je uvedené číslo úverovej zmluvy a z už naznačených okolností vzťahov žalobcu k remitentovi (zmienené personálne súvislosti a všeobecné povedomie o spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a o jej hlavnom faktickom predmete činnosti). Žalobca preto musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu. V danom prípade bolo dané vedomé konanie žalobcu na škodu žalovanej a išlo z jeho strany o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka, čo predstavuje zneužitie práva, práva indosovať zmenku, ktorá mala (len) zabezpečovať záväzok žalovanej z úverovej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy.

7. Okresný súd v ďalšom uviedol, že ex offio prihliadol aj na neplatnosť dohody o vyplnení zmenky, a to z dôvodu, že táto bola uvedená len vo všeobecných obchodných podmienkach a nie v samotnej zmluve o úvere. Podľa Nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013 (z ktorého, vzhľadom na obdobnú právnu úpravu spotrebiteľského práva, možno vychádzať aj v slovenskej aplikačnej praxi) v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Z odôvodnenia nálezu vyplynulo, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Ak tak dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Dohoda o vyplnení zmenky má rozhodne takú právnu dôležitosť ako napríklad rozhodcovská doložka, pričom takéto dohody by nemali byť vo VOP a ak sú, podľa záverov predmetného nálezu, právu vykonávanému podľa tejto nemožno priznať právnu ochranu. Pokiaľ pôvodný majiteľ zmenky dohodu o vyplnení zmenky zakomponoval (len) do VOP, nepočínal si poctivo a s vyplnenou zmenkou potom nemožno spájať právne účinky. K rovnakému záveru by dospel okresný súd aj vtedy, ak by aplikoval § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý pre platnosť právneho úkonu predpokladá existenciu vôle v potrebnej kvalite. Ak bola dohoda o vyplnení zmenky obsiahnutá len vo VOP, hovoriť o tom, že vôľou žalovanej bolo (súčasne so zmluvou o úvere) uzavrieť aj takúto dohodu o vyplnení zmenky, nemožno, resp. ak možno, tak len s výraznými pochybnosťami. V zhrňujúcich záveroch okresný súd podľa výsledkov dokazovania skonštatoval, že žalovaná úver, ktorý bol zabezpečený zmenkou, zaplatila, resp. vrátila s preplatením o 172 Eur, preto akýkoľvek nárok zo zmenky bol voči nej nedôvodný, nehovoriac o tom, že zmenka bola vyplnená na základe neplatnej dohody a zo strany žalobcu a jeho právneho predchodcu došlo k zneužitiu výkonu práva. Z týchto dôvodov vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol.

8. O trovách súdneho konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Keďže žalovanej ako úspešnej strane sporu zo spisového materiálu nevyplynul vznik žiadnych trov, tak jej právo na náhradu trov konania nebolo priznané.

9. Proti tomuto rozsudku v spojení s opravným uznesením v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výrokom II., ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku III., ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznala. Žalobca v písomne podanom odvolaní zo dňa 22.4.2016 uviedol odvolacie dôvody v rozsahu, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozsudku, má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj, že došlo postupom súdu k odňatiu možnosti

žalobcovi konať pred súdom so záverom, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Žalobca v odvolaní ako odvolacie dôvody poukázal na ust. § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p.. Žalobca zdôraznil, že žalovaná nedoručila súdu žiadnu žalobnú odpoveď podľa čl. 5 ods. 3 alebo ods. 6 Nariadenia, preto okresný súd bol povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia. Ak okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie, tak toto je ovládané v sporovom konaní prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených a vykonáva len tie dôkazy, ktoré sporové strany navrhli. Žalobca žiadal vykonať ako dôkaz platnú zmenku, žalovaná žiadne dôkazy nenavrhla, preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov. V danej veci mal okresný súd rozhodnúť len o práve na úhradu zmenkovej sumy a príslušenstva z predloženej zmenky. Ak okresný súd poukázal na to, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzavrela zmluvu o úvere ako aj, že zmenka je zmenkou zabezpečovacou, keďže žalovaná uzavrela zmluvu o úvere ako spotrebiteľ, tak tieto tvrdenia neboli tvrdeniami ani jednej zo sporových strán. Žalobca má za to, že okresný súd rozhodol na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, aj ich nesprávnej interpretácie. Poukázal na význam zmenky v zmysle zákona č. 191/1950 Zb., konkrétne ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb.. Žalobca zdôraznil, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Z ustanovenia § 17 zákona č. 191/1950 Zb. vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Pokiaľ tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaný, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008. Pokiaľ povinný zo zmenky vznáša námietky, tak dôkazné bremeno spočíva na žalovanom v súvislosti s takto uplatnenými námietkami. Pri kauzálnych námietkach nie je možné preniesť dôkazné bremeno zo žalovaného - povinného na žalobcu ako oprávneného. Okresný súd porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, pokiaľ prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadať, pretože v sporovom konaní v zmysle Nariadenia nemohli byť vykonávané bez návrhu. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000 a v súvislosti so stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. 93/2015 Zb. stanoviskom Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky, poukázal na niekoľko príkladov rozhodnutí Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach, a keďže rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, sú tieto rozhodnutia považované za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky. Ani nemecká ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa neobsahuje žiadne prelomenie ochranyhodnosti prevodu (rubopisu) v prípadoch zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, čoho dôkazom je: BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 (Dr. Fisher, Dr. Kuhn, Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze. Žalobca v podanom odvolaní uviedol závery a rozhodnutia práve vo vzťahu k ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. v nadväznosti na Spoločné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 93/2015 so záverom, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomenie ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I zákona č. 191/1950 Zb., t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobúdaní zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplýva, že ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offio preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálneho úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochranyhodnosti prevodu zmenky rubopisom. K prelomeniu došlo až zmenou zákona zmenkového a šekového k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Stanovisko Najvyššieho súdu SR v podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešenia poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na rakúsku úpravu ochrany spotrebiteľa pri zmenkových vzťahoch, a to znenie rakúskeho spolkového zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj rozsudok Oberster Gerichtshof, rozhodnutie sp. zn. 1Ob602/87 z 10.6.1987. Žalobca zdôraznil, že neexistuje taký judikát českého, nemeckého alebo rakúskeho súdu, ktorý by umožňoval chrániť zmenkového dlžníka pred dobromyseľným (pri nadobúdaní zmenky) indosatárom tak, že by chránil zmenkového dlžníka bez námietky zmenkového dlžníka vo vzťahu k okolnostiam,

ktoré by mohol namietať voči predchádzajúcemu majiteľovi zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú. To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.) nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijať zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne zákonom č. 191/1950 Zb., a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenie o neplatnosti právnych úkonov v zmysle Občianskeho zákonníka. Zmenka v danom konaní spĺňa všetky náležitosti vyžadované v § 75 zákona č. 191/1950 Zb., tak potom nemôže byť zmenkou neplatnou, a to z dôvodu, že by svojim obsahom alebo účelom odporovala zákonu. Skúmaním kauzy ex offa by dochádzalo k narúšaniu pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo 7.6.1930, čím by dochádzalo k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. Názor Najvyššieho súdu SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že žalobca konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 7), je podľa názoru žalobcu nesprávny. V prípade indosácie zmenky, sa zmenka stáva platidlom, takže možnosť vznášať námietky voči nej je obmedzená len na prípady zlomyseľnosti nadobúdateľa pri jej nadobúdaní. Najvyšší súd SR v stanovisku nesprávne vykladá pojem „vedome na škodu veriteľa“ spôsobom, ktorý bol v Rakúsku na Oberster Gerichtshof opustený v roku 1972. Pre porovnanie žalobca poukázal na rozhodnutie OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958, OGH 5 Ob 275/71 z 25.01.1972 SZ 45/6 - EvBl 1972/190 S 352.

11. Žalobca poukázal na to, že znenie dohody o vyplňovacom práve vo všeobecných obchodných podmienkach nemá žiadne znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože nebude spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach oproti zákonnej úprave a navyše sa bude týkať ceny hlavného predmetu plnenia, ktorá bola individuálne vyjednaná, pričom sa v ňom nebude spomínať žiaden zmenkový úrok, ani taký, ktorý je neprimeranej výšky ako sankcia za nesplnenie zmluvnej povinnosti, a potom dohoda o vyplňovacom práve nemala byť ako porušená, keďže dlžník podpísal blankozmenku s údajom, ktorý sa v dohode o vyplňovacom práve nespomínal, čo však, keďže išlo o prejav dlžníka, nie pôvodného veriteľa, znamená, že dohoda o vyplňovacom práve nemôže byť ani neplatná, nielen porušená. Nadobúdateľ zmenky je chránený a nemožno mu rozpor s dohodou o vyplňovacom práve namietať, okrem prípadu zlomyseľnosti alebo hrubej nebanlivosti, čo však v situácii predtlačenej sumy zmenkového úroku a neznalosti všeobecných obchodných podmienok v čase nadobudnutia zmenky znamená, že nadobúdateľ zmenky nemal žiadnu indíciu, aby pátral po dohode o vyplňovacom práve. Vo vzťahu k zmenkovému úroku vo výške 0,25 % denne samotné stanovisko NS SR jednoznačne požaduje posúdiť mieru primeranosti takéhoto úroku a zamietnuť žalobu v časti nad rámec primeranosti. Tento úrok sa počíta od vystavenia zmenky do splatnosti zmenky v prípade zmenky vystavenej na videnie, čo je moment jej predloženia dlžníkovi a od tohto momentu sa počíta zákonný úrok z omeškania vo výške 6 % ročne. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 a vzhľadom ku komplexnej argumentácii v odvolaní žiadal žalobca rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe bude vyhovieť s priznaním trov súdneho konania.

12. K doručenému odvolaniu žalobcu sa žalovaná písomne nevyjadřila.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Co/69/2016-236 zo dňa 14.11.2016 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 10.1.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené

podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa ust. 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

15. Krajský súd primárne uvádza, že v štádiu svojho konania a rozhodovania aplikoval rozhodné ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok („CSP“), a to vzhľadom k jeho účinnosti od 1. júla 2016 podľa ust. § 474 CSP a ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Bolo zrejmé, že žalobca podal odvolanie voči rozsudku okresného súdu podaním zo dňa 22.4.2016, ktorého účinky procesného úkonu odvolania zostávajú zachované, avšak z titulu platnosti a účinnosti CSP bolo potrebné, aby krajský súd postupoval v zmysle tohto procesného právneho predpisu.

16. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

17. Za aplikácie ust. § 380 ods. 1 CSP v ďalšom svojom postupe odvolací súd bol viazaný rozsahom odvolania žalobcu v zmysle podaného odvolania zo dňa 22.4.2016, keďže nebol preukázaný ani jeden z dôvodov podľa ustanovenia § 379 pod písmenom a) až c) CSP. Z odvolacích dôvodov žalobcu obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 22.4.2016, boli vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter nových argumentov, tvrdení neobsiahnutých v konaní pred okresným súdom, ak v zmysle postupu, konania okresného súdu bolo tak vo vzťahu k žalobcovi ako aj k žalovanej vykonané poučenie v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., t.j. procesnoprávneho predpisu platného a účinného v čase konania a rozhodovania okresným súdom. V ďalšom krajský súd uvádza, že odvolaním žalobcu obsiahnutom v písomnom podaní zo dňa 22.4.2016, bola napadnutá len výroková časť II., ktorým vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol a výroková časť III., ktorým sa žalovanej náhrada trov konania nepriznáva, keďže výrok I., ktorým bolo konanie zastavené v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne z jednotlivých súm a za vyjadrené obdobie bol v súlade s dispozitívnym úkonom žalobcu, a to úkonom zo dňa 18.12.2015 (č.l. 177 spisu). Ak okresný súd výrokom I. čiastočne konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zastavil, tak je zrejmé, že týmto výrokom vyhovel čiastočnej dispozícii žalobcu obsiahnutej v podaní zo dňa 18.12.2015, z ktorého dôvodu odvolanie žalobcu nesmerovalo voči výrokovej časti I. rozsudku okresného súdu.

18. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“) a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaná nevzniesla námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia. Žalobca súčasne v odvolacom konaní namietal závery Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vzhľadom k rozsahu, podstaty odvolacích dôvodov žalobcu primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti s nepriznaním náhrady trov konania žalovanej.

19. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke. Okresný súd tlačivom B v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia vyzval žalobcu o doplnenie alebo opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky, a to či v zmysle oddielu 8 bod 8.1 bola žalobcovi zmenkovým veriteľom postúpená aj pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere č. 5581120 uzavretej medzi zmenkovým veriteľom a žalovanou, ako aj uviesť výšku nesplateného úveru v čase vyplnenia zmenky a túto výšku dokladovať. Na doručené tlačivo B žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 25.11.2013 na č.l. 48 reagoval tak, že v zmysle Nariadenia bolo súdu poskytnuté tlačivo s dostatočne jasnými a primeranými informáciami o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky, keďže žalobca predložil

okresnému súdu originál zmenky. Tieto zmenkové informácie žalobca preniesol do podaného návrhu na uplatnenie pohľadávky, a preto neostáva z jeho strany čo doplniť alebo opraviť. Okresný súd doručil tlačivo C na odpoveď žalovanej v zmysle čl. 5 ods. 2 a 3 Nariadenia, na ktoré doručené tlačivo žalovaná v požadovanej lehote stanovenej Nariadením nereagovala. Následne pokračovala úprava sudkyňou okresného súdu na čl. 54 o zapožičaní spisu sp. zn. 8Er/356/2010, z ktorého zapožičaného spisu v zmysle ďalšej úpravy nachádzajúcej sa na čl. 57 rub spisu boli vyhotovené kópie tohto spisového materiálu, ktoré obsahovali žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. EX 14397/10 vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava proti povinnému, a to žalovanej: V. Q., Zápisnica spísaná pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým v Exekútorskom úrade v A., so sídlom D. XX, A., zmenka vystavená žalovanou, Zmluva o úvere č. 5581120 zo dňa 19.06.2009, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05493/10, uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8Er/356/2010-13 zo dňa 23. februára 2011, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti žalovanej zamietnutá, uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8Er/356/2010-16 zo dňa 6. apríla 2011 o zastavení exekúcie proti žalovanej. Okresný súd tieto dôkazy z uvedeného pripojeného spisu ako aj dôkazy doložené žalobcom vykonal na pojednávaní nariadenom dňa 14. marca 2016, na ktoré sa nedostavil žalobca, jeho zástupca, ani žalovaná, z dôvodu ktorého postupu sa sporové strany vzdali svojho práva vyjadrovať sa k týmto vykonávaným dôkazom. Ak okresný súd zachoval práva žalobcu a žalovanej a na vykonávanie týchto dôkazov nariadil pojednávanie, tak nie je možné sa relevantným spôsobom zo strany žalobcu brániť tým, že by postupom vykonávaného dokazovania bolo zasiahnuté do práv žalobcu prípadne žalovanej. Okresný súd práve z dôvodov, že je potrebné vo veci vykonať dokazovanie nariadil pojednávanie, a tým tak žalobcovi ako aj žalovanej, t.j. obidvom sporovým stranám vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie ako aj ochranu svojich práv a oprávnených záujmov, a preto nemožno dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia.

20. Krajský súd vzhľadom k uplatnenému nároku žalobcu, jeho posúdeniu okresným súdom a doterajšej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku, v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

21. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami O.s.p. v tom čase platného vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého : „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že

nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje", keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovanou ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

22. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvyrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanej sp. zn. 8Er/356/2010, viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejmé postavenie žalovanej ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom.

23. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienok zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010".

24. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi nepríjemné ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný".

25. „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadať na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvyraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v

takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR".

26. Vzhľadom k vyššie uvedenému potom aj v rámci tohto odvolacieho konania bolo potrebné prihliadnúť na Spoločné Stanovisko Najvyššieho súdu SR v spojení aj s rozhodnou zákonnou úpravou, pričom okresný súd vyvodil vecne správny záver k uplatnenému nároku žalobcom, keď tento v návrhu na uplatnenie pohľadávky pri bode 8 tlačiva A o údajoch o pohľadávke uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila žalovaná dňa 19.6.2009 na zmenkovú sumu 1.050 Eur, pričom žalovaná sa mala zaviazat' aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 22.11.2009. Žalobca ďalej uviedol, že indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia". Okresný súd správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 19. júna 2009 na sumu 1.050 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovanej zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 22. novembra 2009, za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa, túto pohľadávkou podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika.

27. S poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak by išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvom sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obsah úverovej zmluvy bol formulovaný tak, že dochádzalo k narušeniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premietol do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky sa prieči dobrým mravom. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú, a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojednania podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojím postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, a preto nebolo možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv. Za tohto dôkazného stavu v predmetnej sporovej právnej veci nebolo možné nárokom žalobcu poskytnúť právnu ochranu v zmysle podanej žaloby, rovnako nebolo možné vychádzať len z pohľadávky na základe predloženej zmenky bez prihliadnutia na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, a to procesne prípustným spôsobom, za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany žalovanej ako spotrebiteľa vyžadovanej právnym poriadkom SR a Európskej únie.

28. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného, ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci aj s vyššie uvádzaným Spoločným Stanoviskom NS SR.

29. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že práve princíp právnej istoty ako znak právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, si vzhľadom k rozdielnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadoval zaujať zjednocujúci postoj k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd

a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

30. V konaní pred krajským súdom neboli zistené dôvody pre zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a ani pre jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bola žalovaná, ktorá sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila, pričom z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania žalovanej nevyplýval, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.